

Mohos Zsófia: Kiscset

Lakatos László:
Cserhátsárvány
Tanya (rézkarc)

A vöröshere (Trifolium pratense)

A réteken és a kis-
kertekben egyaránt
találkozhatunk ez-
zel a bíborvörös
virágú növényvel.
Sokan lóhereként
ismerik. A gye-
rekek csokrokba
szedik, koszorúba fonják.
Négylevelű levelé-
nek megtalálását szerencsehozónak tartják.
A népgyógyászatban régen is sok nyavaly csilla-
pításhoz felhasználták: bőrkütsékek, lázcsillapí-
tás, hurutoldás, számarköhögs, s mindezt nagy
vételtenül. Újabban került a tudományos ér-
deklődés középpontjába, miután kiderült, hogy
ösztrógen hormonhoz hasonló, úgynevezett

fitoösztrogéneket tartalmaz, ezért teájának
fogyasztását a változó kor tájékán lévő nők
enyhébb panaszainak – hirtelen rosszullétek,
hóhullámok – csökkentésére már az orvosok
is biztonságosabbnak (mellékhatás nélkülinek)
tartják, mint a szintetikus hormonkészítmé-
nyek szedését.
Teája felhasználható májbetegség és reumás
fájdalmaktól szenvedők méregtelenítő tea-
keverékébe. A forrázatával készült hideg
borogatás vagy pakolás jó hatással van a
különbféle bőrkütsékre, aknéra, ekcémára.
Mivel kis mennyiségben kumarint is tartal-
maz, véralvadást gátló szedőknek nem java-
solták a fogyasztását. Zöldtrágyaként is igen
jól hasznosítható.

Markovics Vera

K A M R Á T Ó L . A Z . A S Z T A L I G

KONYHASAROK 29.

Csesztvei sonkás kifli

Németh Péterné (Erzsi) ezzel a remek vendégvárról – amit melegen és
hidegen is ajánlhatunk –, most Csesztvét írta be a Hírmondó Recept-
gyűjteményébe. Úgy gondoljuk, a csesztveiek is elégedettek lehetnek a
képtisével. De nem zárkoznak el további ajánlatok közlésétől sem.

Hozzávalók:

4 személyre:
50 dkg liszt
2,5 dl tej
1 kiskanál cukor
1 csomag élesztő
1 evőkanál só
1 dl étolaj
15 dkg gépsonka
15 dkg trappista
sajt

A hozzávalókból tésztát dagasztunk, és kelni
hagyjuk. A sonkát késsel felaprítjuk. Amikor
a tészta megkelt (kb. 1 óra) a „cipőt” 4 részre
osztjuk, a darabokból gömböket formázunk,
majd a gömböket 1/2 cm vékony körlapokká
nyújtjuk. Így 4 körlapot kapunk. A köröket egy
függőleges és egy vízszintes vágással is fele-
zük, majd anélkül, hogy a darabokat elmozdítanánk, egy-egy átlós (szög-
felező) vágást is csinálunk. Így minden körből 8 db egyforma mére-
tű körkikket kapunk. Minden darabra egy-egy csapott kanál
aprított sonkát és reszelt sajtot terítünk, majd a lapokat
föltekerjük, végül íves kis kifliformát hajlítunk belőlük.
Ezeket a sütopapíron úgy helyezzük el, hogy ha még
dagad a tészta, akkor se tapadjanak egymáshoz.
Tetejüket tojással megkenjük (sajttal vagy szezá-
mmaggal is megszórhatjuk) és még fél óráig hagyjuk
tovább kelni, aztán közepes hőfokon kb. 30–40 pec alatt
aranyszínűre sütjük. Hidegen is finom, de ennek kipróbá-
lására nemigen adódik alkalom...

Jó étvágyat kívánok!
Erzsi

A mi gyógyszerészünk

„Nyár kacsint be az ablakon...”

Az iskolatáblákon vidáman nevet a VAKÁCIÓ.
Itt a nyár, a pihenés, nyaralás ideje.

– Am ne feledkezzünk meg egészségünk védel-
méről a gondatlanság idejében sem! Udülésre
vigyünk magunkkal gyógyszeres úti csomagot,
hogy ne érjen meglepetés a vízparton, a kirán-
duláson, ne kelljen patikaszer vásárlásával tölteni
a pihenésre szánt időt.

A gyógyszerárban személyre szabottan lehet
úti csomagot kérni! Összeállításakor a szakember
figyelembe veszi, hogy:

– Hova utaznak? (külföldre, szállodába vagy sá-
toros nyaralásra, erdei túrára, stb.)

– Kik utaznak? (felőttek, gyermekek, idősebbek)

– Milyen gyógyszert szednek rendszeresen?

Ezek alapján állítja össze a szükséges csomagot.

Milyen gyógyszereket célszerű magunkkal vinni?

– Sebtapaszt, sebfertőtlenítőt, kézfertőtlenítő
kendőt vagy folyadékokat

– Lázcillapítót, hányinger-hányáscillapítót, has-
menés elleni szert, görcsoldót

– Napégés elleni kenőcsöt, leégett bőr kezelésé-
re szolgáló hűsítő krémeket, szunyog- és kullancsri-
asztót, allergiás viszketés elleni kenőcsöt, esetleg
antiallergiikum tablettát.

A felsoroltak mellett ne feledkezzünk meg rend-
szeresen szedett gyógyszereinkről, és gondos-
kodjunk azok megfelelő tárolásáról! (Például a
cukorbetegnek inzulin injekciójukat hűtőtáská-
ban szállítsák hosszabb utazás alkalmával.)

Még néhány jótanács utazóknak: nagyon fontos
megfelelő mennyiségű folyadék fogyasztása!
(Hajlamosak vagyunk elfelejteni inni, vagy szán-
dékosan kevés folyadékot iszunk, hogy út köz-
ben ne kelljen gyakran megállnunk.)

Hosszú ideig tartó ülőhelyzetben a láb vérellá-
tása romlik, lábdagadás, rosszabb esetben trom-
bózis alakulhat ki, ennek megelőzésére célszerű
óránként kicsit sétálni, hűsítő kenőccsel kezelni
a lábat és megfelelő mennyiségű folyadékot be-
vinni a szervezetbe!

Fontos a megfelelő öltözködés, ajánlott a szellős
pamutruha. A táplálkozásban könnyű, kis meny-
nyiségű ételek fogyasztása, nagy melegben az
alkohol kerülése. Folyadékpótláskor a sokat tar-
talmazó, izotóniás italokat válasszuk. Hasmenés
vagy túl erős izzadás esetén készítsünk rehydroló
folyadékokat: 1 pohár víz + 1 teáskanál só + 3-4 te-
áskanál cukor.

Nyáron nagyon erős az UV sugárzás. Védjük szer-
vezetünket az erős napfénytől, ne tartózkodjunk
hosszú ideig tűző napon.

Az aktív pihenést, azaz kirándulást, túrát válasz-
tók nagyon figyeljenek az öltözködéssel! A kul-
lancsok távol tartásáért fontos a zárt ruha, fejre
a sapka, és használnak kullancsriasztót. Ez eset-
ben is nagyon fontos a folyadékfogyasztás!

Végül kívánom mindenkinek, hogy minél keve-
sebb szert használjon az úti csomagból, és le-
gyen kellemes, élménygazdag pihenése!

Dr. Hanula Magdolna

F O V A T A

PÓKHÁLÓ MUZSIKA

Leveliék egy vén diófa levelei közt laktak. A le-
velkukac családnak négy tagja volt. Leveli asz-
zonyság, fodros földig érő szoknyájában, és
Leveli uraság, fekete zakójában, pantallójában,
naphosszat csak rágcált, és szép kővére hízott.
A két Leveli gyerek közül Béla a szüleiére hasonli-
tott, ő is nagyon szerette a hasát. Fekete-zöld cí-
kos kantáros nadrágja majd szétszakadt a pocak-
ján. Egész nap a leveleken heverészett, és tölte-
te a hasát. Ha egy levelet kievett maga alól, áttele-
pedett egy másikra, és annak is nekikezdett.

Málinkó, a legkisebb Leveli azonban más volt.
Naphosszat álmodozott és zenét költött. Hall-
gatta a szellő hangját, a madarak énekét a fák
lombjai között, és komponált. Piros pöttyös
szoknyáskájában billegett a leveleken, és dú-
dolgatott magában a hintázás ütemére.

A szülei szegénykeztek miatta. Gyakran szid-
ták: miért nem eszik ő is többet? Olyan, mint
egy nádszál! Miért nem azt teszi, ami egy le-
velkukac dolga! A himbálózással felkelti a ma-
darak figyelmét, és az egész családot veszély-
be sodorja! De hiába volt minden, Málinkó
nem változott!

Történt egyszer, hogy egy keresztes pók költö-
zött a diófára, és éppen Leveliék szomszédságá-
ban feszítette ki a hálóját. Szép nagy, erős háló
volt! Ha a szél belekapaszkodott, feszült min-

den száral! Mikor ezt Málinkó meglátta, gondolt
egyet, odamerészkedett a keresztes pókhoz és
megkérdezte tőle, megpróbálhatja-e szerzemé-
nyeit megszálltatni a hálón. A keresztes pók
nagyon szerette a zenét, így a dolog nem volt
ellenére, és kíváncsian várta a kísérletet. Málin-
kó leült egy levél tövére és mint egy hárfán, ját-
szani kezdett a háló húrjain! És lám, gyönyörű
hangok keltek életre apró ujjai alól. Ahogyan
játzott, legyek, szunyogok szálltak felé, s a dal-
lamoktól bódultan zuhantak a hálóból. Így aztán
a pók a szép koncert után még bőséges vacso-
rához is jutott!

A Napocska ekkor már bíbor palástjában alud-
ni készült, és felbukkant az aranyapokás Hol-
dacska is, aki vidáman indult éjjeli sétájára az
égen. A kert állatai azonban nem tágitottak,
és kérielték Málinkót, játsszon tovább. Mind a
fa alatt maradtak, és álmodozva hallgatták a
muzsikát.

Málinkó így egy csapásra híres lett! Kitartása,
szorgalma – új barátjának támogatásával – el-
nyerhette jutalmát, és még családja is megbé-
kelt az új helyzettel. A szél pedig messzire vitte
esti koncertjeinek híreit, és mind többen érke-
tek ezekre, már a szomszédos, és a távoli kertek
lakói is. Ő pedig mindannyiuknak elmuksikálta
ta az álmait...

Nagyné Janecskó Györgyi

Kérbodony

CSODA MILÁNÓBAN

2015. május elsején, **Milánóban** nyitották meg a **Világkiállítás**, melynek meghatározó gondolatai az egészség, a környezetvédelem, a **fenntartható fejlődés**. Erre utal jelmondata is: „Táplálni a világot, energiát adni az életnek”. Az expón hazánk is képviselteti magát. A magyar pavilon **sámándob**ot formázó fekvő hengeralak, melynek szemközi végeit **vörösréz**zel borított kiemelkedő korongportálok zárják. A homlokzatot **életfa** motívum díszíti. Az építmény oldalnézetből **bárkát** idéz, tetején napfényes, faborítású terrasszal, növényekkel, és építettő szándéka szerint **„életkertet”**. A belső kiállítótér látványossága a magyar **csodazongora**, melyet – mint arról előző számunkban már beszámoltunk –, Bogányi Gergely zongoraművész elképzelései alapján a szendélyhely bejegyzésű Zengafoncs Kft. fejlesztett ki.

Cserhát Vidéki
HÍRMONDÓ

Kiadja a Házvilágit Kft. 1026 Budapest, Trombitás utca 26.
Szerkesztők: **Lédeker Pál** (felelős szerk.), Kacsári László,
Glózik László, Pribelszki Mónika - Fotó és laptev: Fodor Attila
Honlapunk webmestere: **Horváth Viktor**
A szerkesztőség címe: 1026 Budapest, Trombitás utca 26.
Telefon: 06 (1) 331-4207, 06 (30) 932-4588, (30) 515-7049
E-mail: kiscsetbirt@t-online.hu • Megjelenik: kéthavonta
Fogyasztói ára: 55 Ft • Az újság éves előfizetési díja: 330 Ft
Megrendelhető: a **06 (30) 552-1236**-os telefonszámon.

Minden előfizető megkapja a **csodazongorát** a **2011-2015** közötti években
www.hirmondohu
weboldalról
Következő számunk **2015. augusztus elején** jelenik meg!

Kérbodony, Kiscset,
Szátok, Sente és a
környékbeli falu-
közösségek lapja

A püspöki palota kertjében kacsák, nyulak, birkák, sokféle háziállat él. Reggelente a püspök maga látja el őket – talán azt is példázva, hogy a gondoskodásnak ott kell lennie a hétköznapiakban is.

A KERT

– **A váci püspöki piac és Karitás adománybolt mellett, a nehéz helyzetben lévő életkörülményeinek javítása érdekében számtalan programot indítottak. Hogy kezdődött mindez, és hogyan lehetséges ezeket a programokat összefogni, működtetni?**

– 12 éve, mikor az egyházmegyéhez kerültem, akkor szembesültem azzal a szegénységgel, amiről addig

nem voltak pontos ismereteim. Az érintett területen belül Nógrád volt a legnehezebb helyzetben. Elhatároztam, hogy lehetőségeimhez képest megpróbálom az itt élőknek segíteni. – Nem véletlenül mondogatták erefelé a matricarendszer bevezetésekor, hogy **„jól jártunk Nógrádban, mert egyedül nálunk nincs autópálya”**. Hát igen! Szóval első lépésként az egyházmegye **Videkfejlesztési Irodáját** állítottam fel. Munkatársai felkészült agrárszakemberek, akiket egy jogász is segít. Első feladatuk az állapotfelmérés volt, hogy pontos ismereteink legyenek a helyzetről és a lehetőségekről. Csak egy példa: hol, és milyen állapotban vannak a még egyházi tulajdonban lévő földterületek – mert, bár kis számban, de vannak még ilyenek. Ezek után kezdtük programjainkat, ajánlásainkat kidolgozni.

– **Hogy tart kapcsolatot az iroda a településeken élőkkel, illetve a programok működtetőinek van-e intézményes lehetőségük a tapasztalatserésre?**

A korábbiakban már szót ejtettünk **Beer Miklós** váci megyés püspök erőfeszítéseiről, melyeket a vidékünket különösen érintő társadalmi problémák, a fokozódó szegénység, a leszakadás, a diszkrimináció visszaszorítása érdekében tesz. A **„Karolj fel egy családot!”** karitatív program a rászoruló – nem csak roma – családok rezsifizetését, élelmiszer-ellátását segíti, a programban részt vevő önkéntesek a gyerekek korrepetálását és hivataltos ügyek intézését is vállalják. Az egyházi iskolák mezőgazdasági szakkörre a gyerekek mellett a felnőttek is lehetőséget kapnak hasznos ismeretek megszerzésére. Az egyházmegye területén 350 olyan templomkert van, ami gyümölcsfák telepítésére alkalmas, a templomok előtt pedig már működnek kis helyi piacok a váci püspöki piac mintájára. A környezetvédelem és a munkahelyteremtés közös célját szolgálják a – térkögyártó, elektromos hulladékfeldolgozó, papírhulladék-brikett gyártó és gombatermesztő – kísérleti üzemek.

– A kapcsolattartás elsődleges fóruma az internet. A hálózat a települések papjait és más kapcsolattartóit éri el. E kapcsolattartók nem feltétlenül hívók, hanem olyan önkéntesek, tanárok, önkormányzati dolgozók, civilek, akik a helyi közösségeket valóban tenni akar-nak valamit. Valóban fontos, hogy egymás munkáját megismerhessék, ezért fél évente **videkfejlesztési fórum**ot tartunk, ahova a megyei vezetőket is meghívjuk. Az ötletgyűjtés és az eredmények bemutatása azonban évek óta is folyamatos az interneten.

– **Hogyan fogadták újszerű elképzeléseit az önkormányzatok, törekedtek-e a partneri viszonyra?**

– Mondhatom, hogy szinte kivétel nélkül, hiszen helyben még inkább érzékelik a problémákat. Az egyházmegye pedig egyebek mellett tájékoztatóssal, az informális kapcsolatok erősítésével, a pályázati folyamatokban nyújtott folyamatos segítségnyújtással támogatja az önkormányzatokat

– **Püspök Úr sokat idézett decemberi körlevelében a hazai cigányság súlyos helyzetét feltáró, és a változtatás szükségességét hangsúlyozó iránymutatása papjainak egy szűkebb körében – nem aratott sikert. Az azóta eltelt idő hozott-e ebben változást?**

– Meg kell mondanom, nem lepődtem meg. Én azt a beszédet – aminek emondani szoktam: **„Ébresztő fűjök!”** Az esélyteleneket is helyzetbe kell hoznunk, hogy gondoskodhassanak önmagukról, a családjukról. A jó példák nyomán azért már van elmozdulás.

– **Lát-e esélyt arra, hogy az örbottyáni, szentiváni, nyáregyházi kísérleti üzemek szabályos vállalkozásokká alakuljanak? Tapasztalható-e jogalkotói vállalkozás arra vonatkozóan, hogy ezek valódi társas vállalkozások prototípusai legyenek?**

– Erről folyamatosan tárgyalunk, de ez a terület más okokból is nehezebben mozdul. A fő probléma az, hogy az ilyen típusú tevékenységekhez nagyon sok tárgyi feltételt kell biztosítanunk: megfelelő helyiséget, szerszámot, gépet, képzett szakembereket az irányításához és végül piachoz kell segíteni a terméket, mert e nélkül minden erőfeszítés hiábavaló. Meggyőződésem, hogy könnyebben lehetnek sikeresek a „kézműves” jellegű mezőgazdasági tevékenységek, mint például a kertészet, a zöldség- és gyümölcsstermesztés, vagy éppen a Nógrádban bőséggel termő vadon termő boggyósok szervezett begyűjtése, feldolgozása.

– **Összességében melyek az elmúlt időszak tapasztalatai – „ragadnak-e” a jó példák?**

– Ezt tulajdonképpen – mai szóval – egy fajta „minőségbiztosítási” rendszer. Azaz a püspök által elismert, magas színvonalú tevékenységeket jelez. De nem csak termékeket, termelőket tüntetünk ki, hanem a közösségért kiemelkedő munkát végző személyeket is megkapadják. A védjegy odaítélésének, megtartásának is pontosan meghatározott szabályai vannak,

és folyamatosan figyeljük a védjegy birtokosának tevékenységét.

– **Végül, mi az, amit a váci püspök a jövő lefontosabb feladatának tart, amit a Hírmondó olvasóinak is figyelmébe ajánlhat?**

– Napjainkban az éhezés, a kiszolgáltatottság elől menekülő tömegeket látva ki kell mondanunk, hogy országban belül is súlyos a helyzet. A probléma egyidejűleg

globális és lokális. Ha nem találjuk meg a módját, hogy a bajokon – mindkét vonatkozásban – leg-
alább enyhítsünk, az beláthatatlan következményekkel járhat, szűkebb és tágabb környezetünk nézve egyaránt. Senki nem hagyhatunk segítség nélkül! Mindannyiunknak, a magunk lehetőségeit felkutatva, kell erőfeszítéseket tennünk, hogy segítsünk – a saját érdekünkben is!

Fodor Attila

Tisztelt Olvasók!

Nagy örömmre szolgál, hogy a Szentéről szóló hírek is megjelenhetnek ennek a nagyszerű közéleti kiadványnak a lapjain. A korábbiakban már többször került a kezembe a *Cserhát Vidéki Hírmondó* egy-egy példánya, ami tartalmas, színvonalas cikkeivel, híreivel tudósított a környező településeken élők mindennapjainak eseményeiről. Most nyílt lehetőségünk arra, hogy Szentén is megjelenjen a lap. Něhány héttel ezelőtt képviselő-testületünk döntött arról, hogy eljuttatjuk a lap egy-egy példányát minden szentei háztartásba, és e kiadvány segítségével önkormányzatunk is rendszeresen tájékoztatja az olvasókat a település életéről. Kicsiny falunk lakossága nevében is köszönöm, hogy immár a mi kis közösségünk hírei, eseményei is teret kaphatnak a lap hasábjain. Ezúton is szeretnék gratulálni a lap létrejöttében, szerkesztésében szerepet vállalóknak, hiszen együttműködésüknek, összefogásuknak köszönhetően egy, a lakosság számára fontos fórumot, mások számára is követendő példát, a térség életéről szóló papírra öntött – a későbbi generációk számára is visszakereshető, dokumentált – értéket teremtek.

Illés Kálmán
polgármester

Ballagóink 2015-ben:

Tátrai Boldizsár (*Debercsényi*),
Csiki Anna Panna, Galba Milán,
Zagyvai Armand (*Kétdobonyi*),
Istvanovszki Nadin (*Magyar-
nándor*), Rácz-Györfi Lőrinc
Gábor (*Romhányi*) Ciglan Luca,
Fábri Nelli, Varga Evelin,
Varga Ramóna (*Szente*).

A ballagóknak nagyon sok sikert kívánunk iskolai tanulmányaikhoz!

Kisecset – kis falu – apró örömök

A jó idő beállta óta folynak Kisecseten a falu komfortosítását célzó javítási, karbantartási munkálatok. Halad a vízvezető árkok tisztítása, betonozása, elkészült a faluvégi autóbusszforduló simítása, kövezése, és parkolóhely kialakítása kezdődött templomunknál, a temetődomb alatt. A tavasz szép pillanata volt, amikor egy délbén a *Flaga Gáz* szállítójárműve kiemelte és elszállította az önkormányzat kertjéből az évek óta ott

étkelenkedő, faluképromból, használaton kívüli gáztartályt. (Búcsúztatása a legszűkebb körben zajlott, a kisecsetieket egyedül a polgármester képviselte.) Nyáreleji meglepetés volt a Kétdobonyból Kisecsetre vezető útszakasz rendbe tétele a *Magyar Közút* jóvoltából. Megtörtént az útpadkák tisztítása, simítása és az út kátyúzdása. Ez az öröm, kis szerencséjével, talán az első fagyokig ki is tart...

Májusban kinyílt a tavaszi hérics

A kisecseti *Öreg-hegy* nyugati dombhajlatán, jól körülhatárolható és nem túl nagy területen május végén ismét megjelent a tavaszi hérics, a táj jellegzetes, *védett* virága. A szemközti hegyről szemlélve a tájat, szinte sárgállik a domboldal. Érdekes azonban, hogy ezen a zsebkenőnyi területen kívül, a környéken sehol máshol nem lehet találkozni a kis bokros sárga virággal.

Kedves Szenteiek!

Örömmel fogadtuk a hírt, mikor megtudtuk, hogy Szente is szívesen bekapcsolódna lapunk szerkesztésébe. Régi olvasóink tudják, hogy korábban is érdeklődéssel figyeltük a szentei eseményeket, de tudósításaink éppen az ottaniakhoz nem juthattak el, hacsak nem keresték fel a *Hírmondó* internetes oldalát. Ezúton az ott lakók nyomtatott formában is találkoznak majd a lappal, és mi, szerkesztők arra törekszünk, hogy új olvasóink kezébe is érdekes, tartalmas lap kerüljön. Ebben a reményben kívánunk Mindannyiunknak kellemes olvasást, és kérjük, hogy ötleteikkel, észrevételeikkel vegyenek részt közös újságunk formálásában, tartalmának gazdagításában!

a szerk.

Ballagás a Bóbitában

A Bóbita Óvoda és Bölcsőde 2015. május 30-án tartotta évről-évre és ballagási ünnepségét. A ma már 55 gyereket (13 bölcsődést, 11 kiscsoportost, 13 középsőt és 18 nagycsoportost) számláló intézményből e napon 10 gyermekünk ballagott. A tőlünk kikerülő gyerekek teljesítményei folyamatosan igazolják, hogy az a nevelési törekvés, melyet intézményünkben érvényesítünk, eredményes, és mivel ez a szülők számára is jól érzékelhető, meggyőző, a hozzánk beíratott gyerekek létszáma évről-évre nő. Örömmel tölt el bennünket, hogy munkánk sikeres, és a magunk szakmai elképzeléseit, meggyőződését szerint nevelhetjük a hozzánk járó gyermekeket. Ezért büszkéek lehetünk minden Bóbitás óvodásra és bölcsődésre.

Major Lászlóné

Megnyílt a Bagolyvár

Kétdobony új szálláshellyel gazdagodott. A *Bagolyvár Apartmanház* az elmúlt év végén nyitotta meg kapuit a vidékünkön pihenni vágyó családok, baráti társaságok előtt. Következő lapszámunkban részletesebben is foglalkozunk majd a 200 éves épület érdekességeivel, történetével. Addig, akit érdekel, többet is megtudhat az épületről, ha ellátogat a község, illetve a szálláshely honlapjára. (www.ketbodony.hu · ketbodonyiaptmanhaz.hu)

Foto: Fodor Attila

Mi szedtük!

Május 16-ra, a Magyar Természetjáró Szövetség *Te szedd a Kéken* címmel országos akciót hirdetett, a Kék Túra útvonal megtisztításának érdekében. Az akcióhoz egy 13 fős önkéntes csapattal Kétdobony is csatlakozott. A csapat a romhányi mogorófától indulva a kétdobonyi kék túra útvonal 3 km-es szakaszát tette rendbe, megtisztítva az útvonalat az ott szétszórta szeméttől. Ezúton is köszönjük a résztvevők önzetlen munkáját!

Fotók: Kétdobonyi önk.

Szépítjük a falut

A templomnál új sövény, a kultúrház előtti emlékmű körül pedig dísznövények telepítésével és faluszerke virágpalánták ültetésével igyekszünk otthonosabbá tenni a települést. A *Start Munkaprogram* keretében hosszabb távon, határozott idejű szerződéssel tudunk munkát biztosítani az itt élőknek, csökkentve a munkanélküliséget és segítve a munkára való ösztönzést. Céljaink a következők:

1. Az illegális személerakók megszüntetése.
2. A belvízelvezető-rendszerek rendbetétele, azaz a csapadékvíz-elvezető árkok kiásása és beton szegéllyel történő kiépítése.
3. Az itt lakók önellátásra való ösztönzése, illetve jövedelemhez való juttatása – közösségi mezőgazdasági tevékenységet szervezve. Indulásként fóliasátrat állítottunk fel zöldségtermelés céljára, és 2 hektár szabadföld-területünkön szintén zöldségfélék termelésébe kezdtünk. A termés értékesítését is megszervezzük, hogy a nyereséget mielőbb visszajuttathassuk a programban résztvevők számára.

Múzsza Fesztivál Nagyorosziban

A rendezvény tulajdonképpen *Ki? Mit? Tud?*, a Nemzeti Művelődési Intézet rendezésében. A rétsági járásban először volt mód a nevezésre. Szátokat – kulturális közfoglalkoztatottként – én képviseltem, a színvonalas produkciók sorát felvonulató rendezvény lebonyolításában segítkezve.

Nyugdíjas Klub

Áprilisban a Nagycirkusz *Cirkussimo* című műsorában négy földrész világhírű művészeit csodálhatták meg az oda látogató klubtagok.

A májusi anyák napi ünnepély könnycsalogatóra sikeredett. A csoportot a klubhelyiségben svédasztal várta, szendvicsekkel, süteményekkel és üdítőkkel. *Homolya Áron* szép versmondása után *Dóbiás Tibor* polgármester köszöntötte a megjelenteket. A csoport tagjai az alkalomra tablót készítették olyan fényképekkel, amelyekben mind saját édesanyjakkal együtt látható. Az emlékezést nem csak ez tette élményszerűvé, hanem – a már elhunyt édesanyák emlékére gyűjtött – gyertya lángja is. Végül a nap vidám vetélkedővel zárult. Május közepén *Boskó Ferencné* és *Cservenák Józsefné* finom *lángosodáson* látták vendégül a többieket. A lángosütés helyszíne a kultúrház konyhája volt.

Fotók: Szabó Izabella

Világ bajnok Balassagyarmaton

A május első két napján, Balassagyarmaton tartott „Szkita Napok” elnevezésű rendezvényen, *Terman Szilárd*, a Szátokon élő hagyományőrző világ bajnokunk is részt vett. Látványos jelenet volt, mikor az Ipoly-parton felsorakozott íjászok az ő vezényszavára löttek ünnepi nyílzápot.

Labdarúgás

Május 31-én, Szátokon került sor a 2014–2015-ös megyei III. osztály felkötött-nyugat csoport záró mérkőzésére. Szoros, izgalmas küzdelem után az eredmény 3:3 lett, így *Szátok* a 4. helyen végzett. Gratulálunk fiúknak!

Szabó Izabella

Örök pedagógusok

A szátoki Ghyczy-házaspár

Ghyczy György Legénden született, így joggal mondja magát falusi gyerekeknek, jóllehet édesapja állatorvos volt, ő maga pedig földrajztanárként kezdte, gyógypedagógusként folytatta, végül itt, Szátokon polgármesterként tett pontot hivatásos pályafutására. Szabad idejében mindig kertészkedett, méhészkedett, volt, hogy gombát termesztett; elbűvölő angolkertje alighanem párját ritkítja Nógrádban, nem különben kaktuszgyűjteménye. Két házasságából három fia született. Egyikük festőművész, egy másik logopédus, a harmadik üzletember.

A család és a kezdetek

Ghyczy Györggyel beszélgetve nem hiszünk a fülünknek, amikor a korát említi: 87 éves. Jó tizenötöt nyugodtan letagadhatna, és ezzel – bár nem mondja – maga is tisztában van. Jól a génjei, jegyzi meg látva meglepődöttségünket, s elmeséli, hogy az édesanyja 103 évet élt meg. – Még az utolsó születésnapján is zongorázott. A századikon pedig még kottát olvasva játszott születésnapj ünnepségén, miközben a másodikhegedűs kidőlt, mert nem tudott lépést tartani a mamával.

Ghyczy Györggyel sem lehetett könnyű lépést tartani. Noha már 26 éve nyugdíjas, ma is nyughatatlan. Nem tűnik unatkozó típusnak felesége, *Juli* asszony sem, aki ugyanolyan aktív résztvevője beszélgetésünknek, mint férje. Összhangjuk kivételes harmóniát sejtet. De hát közel az aranylakodalomhoz ez talán nem is meglepő.

Saját fejlesztésű esővízgyűjtő-rendszer

"Kaktuszdepó" a kertben

A két pedagógus mondhatni, a pályán ismerkedett meg egymással: a Tiszaföldvár melletti *Homokon* az állami gyógypedagógiai intézetben. Ghyczy György 1954-től biológia-földrajz szakos tanári diplomával a zsebében *Tiszafüreden* a Kosuth Gimnáziumban tanított, 62-ben azonban egy régi kollégáját, *Révay Györgyöt* nevezték ki a homoki intézet élére, aki helyetteséül hívta őt. A nagy múltú intézet, amely azóta Révay nevét viseli, abban az időben indult igazán fejlődésnek, az enyhén és súlyosan értelmi fogyatékos gyerekek nevelésének egyik módszertani központja lett.

Nemzetközi elismerés

Homokon az értelmi fogyatékos gyerekek nevelésének-oktatásának középpontjában a gyakorlati életre való felkészítés, a munkára nevelés állt. Hogy ez mennyire fontos, a végzett tanulók munkában való elhelyezkedése bizonyította, és az a tény, hogy helyüket mindenütt megállták az ún. *védőmunkahelyeken*. Az intézetben sokféle műhelyben tanították a gyerekeket. Volt például cipésműhelyük is, s az ott végzett fiatalokért szó szerint sorban álltak a *Tisza Cipőgyár* személyzetisei, annyira megbízható munkát végeztek. Ghyczy György, aki közben gyógypedagógusi képesítést is szerzett, a munkára nevelés módszereiről írta diplomamunkáját. Még külföldről is érdeklődtek a metódusuk iránt, meséli: az NDK-ban például át is vették, és országos szinten is bevezették. Ma már az NDK

Különleges sivatagi kaktusz

Kerti szemle

ugyanúgy történelem, mint hazánkban az értelmi fogyatékos fiatalok munkára tanítása – de ez egy másik történet lenne.

Homok – Kecskemét – Szátok

Juli asszony, aki Gyuri bácsi második felesége, képesítés nélküli tanítóként dolgozott Homokon, s közben ő is elvégezte a gyógypedagógiai főiskolát. Egy rövid kecskeméti kitérővel 1966-ban kerültek Szátokra, az itteni gyógypedagógiai intézetbe, amelynek Ghyczy György lett az igazgatója.

– A homokihoz képest ez kis bentkakásos intézmény volt, annál több munkával. A 66 gyerekre öten voltunk pedagógusok, csekély számú technikai munkatárssal, akik viszont – szó szerint – mindenben segítettek. Reggel 8-tól este 8-ig dolgoztunk. Hogy az alacsony intelligenciájú, de

tásszeretettből. Az „fizetség” a gyógypedagógus számára az, amikor látja, hogy a kezei közül kikerült gyerek megállja a helyét „kint”, az intézet falain kívül is. Ghyczyéknek nincs okuk panaszra. Számos egykori tanítványuk tartja velük ma is a kapcsolatot, van, aki rájuk telefonál; a falunapokra mindig sok „gyerekük” visszajár, és a homokiak közül is sokak sorsát számon tartják.

A szátoki polgármester

Gyuri bácsi, ahogy meséli, egy évig bírta a nyugdíjas létet, utána, mivel hívták, *Érsekvadkerten* vállalt óraadó tanárként logopédusi feladatokat (beszédkorrekciós gyerekekkel foglalkozott). A rendszerváltás utáni első önkormányzati választáson viszont már független polgármesterjelöltként állt csatasorba: – Rábeszéltek a szátokiak. Az volt a cél, hogy Szátok önállósodjon, leváljon

A szátoki „őspark” bejárata

Tereske köldökzsinórjáról, ugyanis minden fejlesztési pénz oda ment. Kötélnek állt, és nem bánta meg: nagyon jó képviselő-testület állt fel, és sikeresen működött, fogalmaz – Minden pályázatot megnyertünk, mindent rendbe tettünk, járdákat építettünk, utakat aszfaltoztattunk, rengeteg mindent csináltunk. Négy év után újrazott, s nyolc év elteltével úgy adta át a falut utódjának, hogy 5 millió forint megtakarításuk messze nem mondható körülmények között? A kérdésre egyszerű a válasz: ember- és hiva-

Léederer Pál

Ismerjük meg egymást

ime

Óriás rebarbara